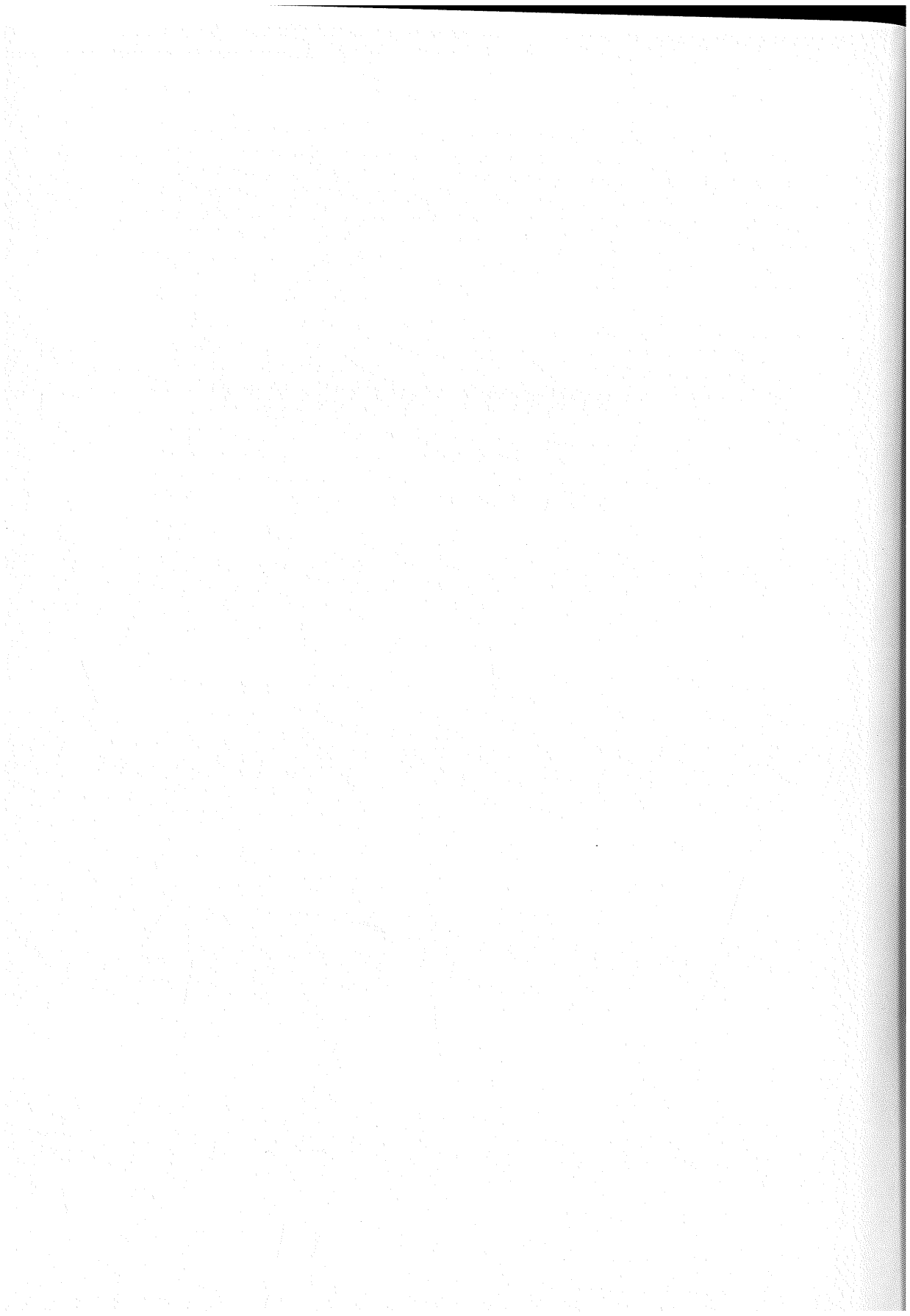

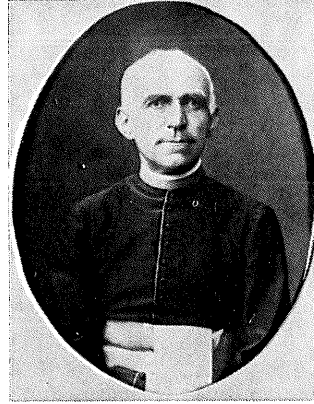
REKTORI SVEUČILIŠTA
U ZAGREBU
1874-1969

1874–1875.

MATIJA MESIĆ (1826–78)

Najprije profesor austrijske povijesti na Pravoslavnoj akademiji (1856–74), a zatim prvi profesor hrvatske povijesti na Filozofskom fakultetu (1874–78). Istraživao je poglavito razdoblje od 1490–1526, ali je pored toga napisao prvu raspravu o *Poljičkom statutu*, 1859, i knjigu *Život Nikole Zrinjskoga, sigetskog junaka*, 1866.

1875–1876.

STJEPAN SPEVEC (1839–1905)

Najprije profesor na Pravoslavnoj akademiji za predmet Povijest i institucije rimskog prava (1868–74), a zatim od 1874–86. Rimskog prava na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. Uz intenzivan zakonodavni rad na problemima pravosuđa (kao predsjednik Stola sedmonice), a napose u stvaranju zakona o pravosudnim i školskim ustanovama, on je svoj naučni rad posvetio i određenim teoretsko-pravnim pitanjima, naročito obvezama po pandektarnom pravu. Glavna djela: *Sätze aus allen Zweigen der Rechts- und Staatswissenschaften*, 1868; *Obligationes pandectarum*, 1881; *Obveze*, 1886.

1876–1877.

ANTON KRŽAN (1835–1888)

Prvi profesor spekulativne dogmatike na Bogoslovnom fakultetu (1874–78; do 1880. kao suplent). Glavno djelo: *O postanku čovjeka. Po posljednjih mudroslovnih i naravoslovnih znanosti*. I–II, 1874–1877.

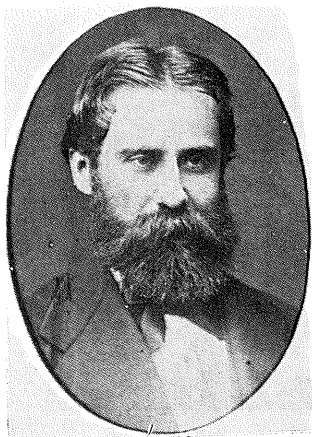

1877–1878.

KOSTO VOJNOVIĆ (1832–1902)

Od 1874–91. profesor Općeg austrijskog privatnog prava na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. Pored znanstvenih radova iz svoje uže struke proučavao je napose unutrašnji razvitak Dubrovačke Republike. Istakao se u političkom životu kao jedan od glavnih predstavnika preporodnog pokreta u Dalmaciji. Član JAZU. Glavna djela: *Cenni statistici sulla Croazia*, 1874; *Opšti inovinski zakonik za Crnu Goru obzirom na ostalo crnogorsko zakonarstvo*, 1889; *Sudbeno ustrojstvo Republike Dubrovačke*, 1891; *Crkva i država u Dubrovačkoj Republici*, 1894; *Državni rizničari Republike Dubrovačke*, 1896.

1878–1879.

FRANJO MAIXNER (1841–1903)

Prvi profesor klasične filologije latinske na Filozofskom fakultetu (1874–87). Pored rada na rimskoj književnosti proučavao je i hrvatske latiniste. Glavna djela: *Historija rimske književnosti*, 1884; *Život i rad Rajmunda Kunića*, 1889.

1879–1880.

FRANJO IVEKOVIĆ (1834–1914)

Prvi profesor »pomoćnih znanosti Sv. Pisma« i hebrejskog jezika (1874–87) na Bogoslovnom fakultetu. Uz I. Broza autor *Rječnika hrvatskoga jezika I–II*, 1901.

1880–1881.

ŠANDOR (ALEKSANDAR) BRESZTYENSZKY
(1843–1904)

Od 1869–74. profesor Gradanskog parbenog postupnika, Izvanparbenog postupnika i Zem. ugarskog prava na Pravoslavnoj akademiji, a zatim od 1874–94. profesor Gradanskog parbenog i izvanparbenog postupnika i Hrvatsko-ugarskog privatnog prava na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. U svom znanstvenom radu poseban je interes posvetio proučavanju pravno-povjesnih pitanja sudčije Pleso-Rakarje, Turopolja, patronatskog prava i vjerskih odnosa. Glavna djela: *Izraeličani i vršenje patronatskog prava*, 1890; *Pravno-povjestni podatci o Turopolju*, 1892; *Liberizam i kršćanstvo*, 1897.

1881–1882.

FRANJO MARKOVIĆ (1845–1914)

Prvi profesor filozofije na Filozofskom fakultetu (1874–1907) i osnivač moderne filozofije u Hrvata. Glavno djelo: *Razvoj i sustav obćene estetike*, 1903. Istakao se kao pjesnik (epovi »Kohan i Vlasta«, »Dom i svijet«, drama »Karlo Drački«) i kao književni kritičar.

1882–1883.

FELIKS SUK (1845–1915)

Prvi profesor moralnog bogoslovlja na Bogoslovnom fakultetu (1874–91).

1883–1884.

BLAŽ LORKOVIĆ (1839–1892)

Od 1873–74. profesor Narodnog gospodarstva, Ustavne i upravne politike, Financijskih znanosti i financijskog zakonoslavlja na Pravoslavnoj akademiji, a zatim, od 1874–92, na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. Svoj znanstveni interes usmjerio je na proučavanje osnovnih pitanja narodnog gospodarstva uopće, a u Hrvatskoj napose. Glavna djela: *Žena u kući i u društvu*, 1883; *Razgovori o narodnom gospodarstvu*, 1880; *Počela političke ekonomije ili nauke obćega gospodarstva*, 1889; *Sadanje stanje gospodarske nauke*, 1891.

1884–1885.

ĐURO PILAR (1846–1893)

Prvi profesor geologije i mineralogije na Filozofskom fakultetu (1874–85). Proučavao problem nestašice vode u kršu. U svojim radovima iznosi rezultate stratigrafskih, hidroloških, petrografskih i drugih istraživanja koja se odnose na taj problem. Član JAZU. Glavna djela: *Les révolutions de l'écorce du globe*, 1869; *Grundzüge der Abyssodinamik*, 1881; *Flora fossilis susedana*, 1883.

1885–1886.

GUSTAV BARON (1847–1914)

Od 1878–96. profesor biblijskih nauka novoga zavjeta na Bogoslovnom fakultetu i uz neko vrijeme docent sirskeg, kaldejskog i, već 1876, arapskog jezika.

1886–1887. i 1901–1902.

FRANJO VRBANIĆ (1847–1909)

Od 1872–74. profesor (namjestni) Mjenbenog i trgovačkog prava te Upravnog zakonslovlja na Pravoslavnoj akademiji, a zatim profesor Trgovačkog i mjenbenog prava te Statistike – opće i posebne na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu (1874–1909). Član JAZU. Iz oblasti trgovačkog prava njegov znanstveni interes pobuđuje pitanja udrugarstva (*Udrugarstvo po ustanovah trgovačkog zakona*, 1877). Iz oblasti statistike obrađuje probleme demografskog razvitka na slavonskom Jugu (*Demografski izvidi u Hrvatskoj*, 1891; *Demografske prilike u južnih Slavena*, 1896). Iz oblasti upravnog zakonodavstva proučava financijske probleme (*O državnom proračunu*, 1879, i *Osvrt na financijalnu nagodu između Hrvatske i Ugarske*, 1897) i razvitak zakonodavnog rada u oblasti uprave (*Kad hrvatskog zakonarstva na polju uprave od god. 1861. do najnovijega vremena*, I–III, 1889–93).

1887–1888.

TADE SMIČIKLAS (1843–1914)

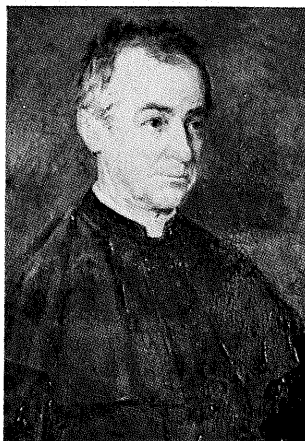
Od 1882–1905. profesor hrvatske povijesti na Filozofskom fakultetu. Kao istaknuti javni radnik bio je 1889–1901. predsjednik Matice hrvatske a 1900–14. predsjednik JAZU. Glavna djela: *Poviest hrvatska* I–II, 1882 i 1879; *Dvjestagodišnjica oslobođenja Slavonije* I–II, 1891; *Spomen knjiga Matice Hrvatske*, 1892; i niz monografija (o Strossmayeru, Račkom, Kukuljeviću i dr.). Pokretač i urednik zbornika srednjovjekovnih isprava (*Codex diplomaticus regni Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae*, od 1904. dalje).

1888–1889.

ANTUN FRANKI (?–1907)

Od 1882–83. profesor spekulativne dogmatike, a zatim do 1891. crkvene povijesti na Bogoslovnom fakultetu. Osim drugih radova izdao je 1879. polemički spis o postanju svjetovne papinske vlasti (protiv knjige N. Nodila s istim naslovom, 1878).

1889–1890.

LUKA MARJANOVIĆ (1844–1922)

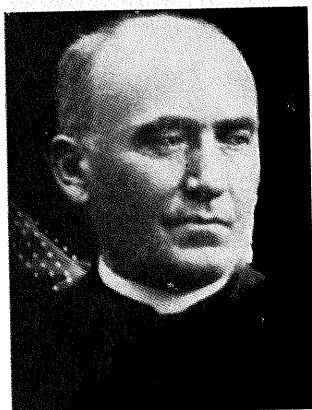
Od 1872–74. namjestni profesor Obćeg austrijskog privatnog prava na Pravoslavnoj akademiji, a zatim od 1874–1903. profesor Prava rimokatoličke crkve i prava grčkoistočne crkve na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. Uz nastavu Kanonskog prava (iz koje je objavio *Kimokatoličke crkve kanonsko pravo*, 1902) on je svoj znanstveni interes usmjerio i na prikupljanje i kritično izdavanje narodnih pjesama (*Hrvatske narodne pjesme što se pjevaju u gornjoj Hrvatskoj krajini i u turskoj Hrvatskoj*, 1864).

1890–1891.

NATKO NODILO (1834–1912)

Prvi profesor opće povijesti na Filozofskom fakultetu (1874–1901). Kao urednik lista »Il Nazionale« (1862–66) jedan od glavnih pokretača preporodnog pokreta u Dalmaciji. Član JAZU. Glavna djela: *Postanje papinske vlasti ili pedeset godina talijanske historije (724–774)*, 1878; *Prvi ljetopisci i davna historiografija dubrovačka*, 1883; *Stara vjera Srba i Hrvata, na glavnoj osnovi pjesama, priča i govora narodnog*, 1885–90; *Historija srednjega vijeka za narod hrvatski i srpski I–III*, 1898–1905; *Essayi*, 1918.

1891–1892. i 1903–1904.

IVAN BUJANOVIĆ (1852–1927)

Od 1883–1922. profesor spekulativne dogmatike na Bogoslovnom fakultetu. Glavna djela: *Eshatologija [...] po nauku katoličke crkve*, 1894; *Kristologija*, 1920.

1892–1893. i 1904–1905.

JOSIP PLIVERIĆ (1847–1907)

Prvi profesor Općeg državnog prava, Međunarodnog prava i Hrvatsko-ugarskog državnog prava na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu (1874–1907). Njegov znanstveni rad bio je usmjeren na proučavanje i dokazivanje da Hrvatska ima sve elemente prave države i na proučavanje hrvatsko-ugarskih državnopravnih pitanja. Glavna djela: *Das rechtliche Verhältnis Kroatiens zu Ungarn*, 1885; *Beiträge zum ung.-kroat. Bundesrecht*, 1886; *Der Kroatische Staat*, 1887; *Hrvatsko-ugarsko državno pravo*, 1900; *Međunarodno pravo*. 1901.

1893–1894.

VINKO DVOŘÁK (1848–1922)

Prvi profesor fizike na Filozofskom fakultetu (1875–1911). U brojnim raspravama istraživao probleme akustike i povijest fizike. Rezultati do kojih je došao proučavajući titranje zraka u cijevima poznati su u fizici kao Dvořákova ili Dvořák-Rayleighova cirkulacija. Član JAZU i dopisni član Češke akademije. Glavna djela: *Über die akustische Anziehung und Abstossung*, 1875; *Boškovićev rad na polju fizike*, 1887–88.

1894–1895.

ANTUN MAUROVIĆ (1851–1908)

Od 1891–95. profesor crkvene povijesti na Bogoslovnom fakultetu, a zatim biskup u Senju.

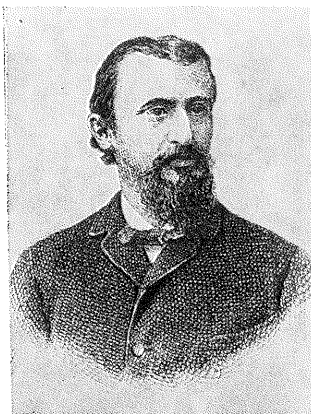

1895–1896.

FRANJO SPEVEC (1855–1918)

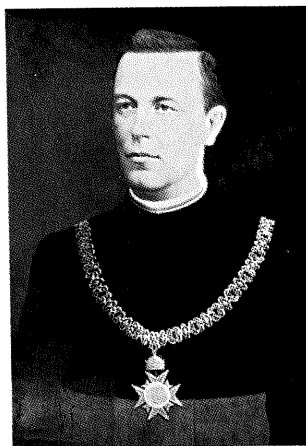
Profesor Opće pravne povijesti, Hrvatske pravne povijesti i Enciklopedije i metodologije prava (1883–92) te Općega građanskog prava (1892–1918) na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. U prvo vrijeme znanstveno je obrađivao pravno-povijesna pitanja i rezultat tog rada je djelo: *Ženitbeno imovinsko pravo*, 1888. Kasnije je svoj znanstveni rad posvetio problemima građanskog prava, napose pitanjima posjeda, založnog prava i stvarnih prava uopće. Glavna djela: *Posjed stvari i posjed prava prema svome najnovijem razvoju*, 1907; *Rasprave o modernom založnom pravu. Nepokretno založno pravo uopće*, 1909; *Stvarno pravo civila*, 1914.

1896–1897.

ARMIN PAVIĆ (1844–1914)

Od 1877–1908. profesor hrvatskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu. Proučavao je stariju hrvatsku književnost. Glavna djela: *Historija dubrovačke drame*, 1871; *Junije Palmotić*, 1883–84.

1897–1898.

JURAJ DOČKAL (1855–1899)

Od 1891–99. profesor biblijskih nauka staroga zavjeta i jezika hebrejskoga, o kojem je izdao gramatiku (*Slovnica hebrejskog jezika*, 1893).

1898–1899.

JOSIP ŠILOVIĆ (1858–1939)

Profesor Kaznenog prava i Kaznenog postupnika (1890–93. i 1897–1924), te Gradanskog parbenog i izvanparbenog postupnika (1894–97) na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. Svoj znanstveni rad usredotočio je napose na probleme prevencije, zaštitu mladeži i napuštene djece, društvenu obranu, probleme uzroka zločina, nužnu obranu, čedomorstvo i opće teoretske probleme kaznenog prava. Glavna djela: *Slobodna volja i kazneno pravo*, 1898; *Zapuštena i zločinačka mladež*, 1900; *Čedomorstvo*, 1907; *Nužna obrana*, 1910; *Studije o reformi hrvatskoga kaznenog zakona*, 1910; *Uzroci zločina*, 1913; *Društvena obrana protiv pogibeljnih zločinaca*, 1915; *Kazneno pravo*, 1929.

1899–1900.

ĐURO ARNOLD (1854–1941)

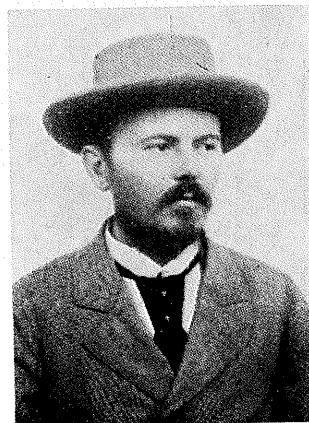
Od 1894–1924. profesor filozofije i, napose, pedagogije na Filozofskom fakultetu. U svojim djelima zastupao je spiritualistički pluralizam (*Etika i povijest* 1879; *Filozofija, prirodne nauke i sociologija*, 1889; *Monizam i kršćanstvo*, 1909). Bavio se i književnim radom (*Izabrane pjesme*, 1899).

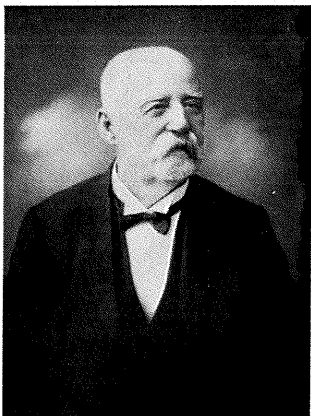
1900–1901.

RUDOLF VIMER (1863–1933)

Od 1896–1911. profesor biblijskih nauka novoga zavjeta na Bogoslovnom fakultetu i uz to docent za siruski, kaldejski i arapski jezik. Glavna djela: *Uvod u sv. knjige Novoga zavjeta* 1903.

1902–1903.

VJEKOSLAV KLAJĆ (1849–1928)

Od 1893–1922. profesor opće povijesti na Filozofskom fakultetu. U svom znanstvenom radu, vrlo plodnom, proučavao je povijest hrvatskog naroda od doseljenja do početka XIX stoljeća. Član JAZU. Glavna djela: *Poviest Bosne do propasti kraljevstva*, 1882; *Hrvatska plemena od XII–XVI st.*, 1897; *Marturina. Slavonska daća u srednjem vijeku*, 1904; *Povjest Hrvata od najstarijih vremena do svršetka XIX st.* (nedovršeno; do 1608), I–VI, 1899–1920.

1905–1906.

ANTUN HEINZ (1861–1919)

Od 1886. suplent a od 1890. profesor opće i šumarske botanike na Filozofskom fakultetu. Njegov znanstveni rad obuhvaća rasprave iz biljne anatomije i bakterijologije, a proučavao je i floru mahovina u okolici Zagreba. Glavna djela: *Kratka nauka o bakterijama*, 1891; *Nekoliko misli o definiciji i klasifikaciji plodova*, 1897.

1906–1907.

ANTUN BAUER (1856–1937)

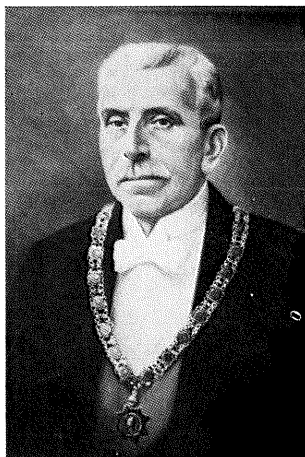
Od 1888–1910. profesor filozofske teološke propedeutike na Bogoslovnom fakultetu. Od 1914. zagrebački nadbiskup. Član JAZU i njezin pokrovitelj (1915). Glavno djelo: *Wundtov metafizički sustav*, 1896–1900.

1907–1908.

MILIVOJ-KLEMENT MAUROVIĆ (1859–1927)

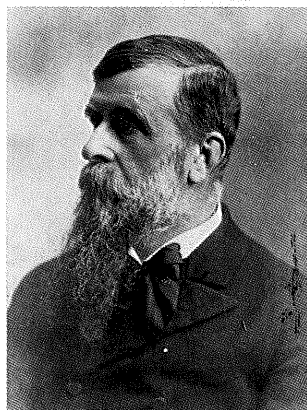
Od 1893–1926. profesor Opće pravne povijesti, Hrvatske pravne povijesti, Enciklopedije i metodologije prava na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu odnosno na Pravnom fakultetu. Posebnu pažnju obratio je proučavanju Vinodolskog zakona, tripartitnog prava i različitih pitanja iz opće pravne povijesti. Glavna djela: *La loi de Vinodol*, 1897; *Pravna povijest I–II*, 1900; *Privatno pravo tripartita*, 1921.

1908–1909.

GUSTAV JANEČEK (1848–1929)

Od 1879–1921. profesor kemije na Filozofskom fakultetu. Predsjednik JAZU od 1921–24. Njegovi su znanstveni radovi s područja opće te primijenjene anorganske i organske kemije. Glavna djela: *Ustanovljivanje atomske težine osebujnom toplinom*, 1885; *O elektrolizi fosforovih kiselina*, 1887; *Opća teoretička i fizikalna lučba I*, 1890; *Die Grenzen der Beweiskraft des Hämatinspektrums und der Häminkrystalle*, 1892; *Pharmacopoeiarum Austriacae ed. VII Croatico-Slavonicae* [..], 1902; *O reakciji natrijevih i litijevih spojeva s kalijevim dihidropirantimonatom*, 1909.

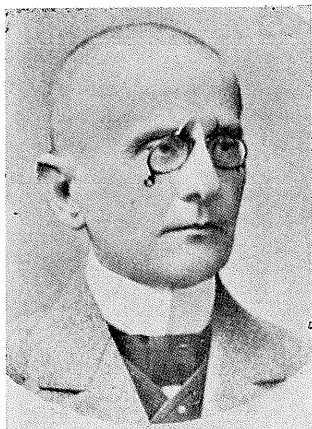

1909–1910.

JOSIP VOLOVIĆ (1858–1942)

Od 1901–11. profesor biblijskih nauka staroga zavjeta i jezika hebrejskoga na Bogoslovnom fakultetu. Glavno djelo: *Historijska i kritička introdukcija u Svete knjige Staroga Zavjeta*, 1903.

1910–1911.

JULIJE RORAUER (1859–1912)

Od 1906–12. profesor Nacionalne ekonomije, Financijalne znanosti i financijskog zakonslovlja na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu. Uz književni rad (veći broj drama), u središtu njegova znanstvenog rada bili su problemi potrebâ i potrošnje kao ekonomske kategorije (*Potreba – kritičko ekonomska studija*, 1903; *Financijalna znanost*, 1905).

1911–1912.

JULIJE DOMAC (1853–1928)

Od 1887. suplent a od 1896–1924. profesor farmakognozije na Filozofskom fakultetu. Njegovi se znanstveni radovi odnose na kemijsko ispitivanje ljekovitog bilja, odnosno droga. Glavno djelo: *Uputa u farmakognoziju*, 1901.

1912–1913.

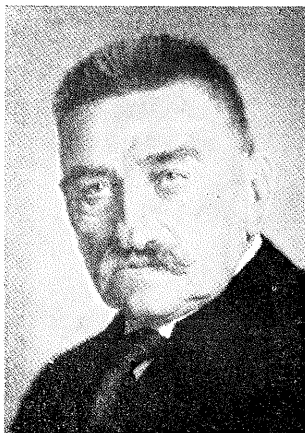
JOSIP PAZMAN (1863–1925)

Od 1896–1919. profesor moralnog bogoslovlja na Bogoslovnom fakultetu. Napisao je nekoliko moralno-pravnih rasprava, među njima *Crkvene naredbe o zabrani i censuri knjiga*, 1904. Od 1904–13. uređivao je »Katolički list« a 1910. pokrenuo, kao njegov prilog, »Bogoslovsku smotru«, kojoj je bio urednik do 1919.

1913–1914. i 1937–1938.

EDO LOVRIĆ (1866–1951)

Od 1903–38. profesor Prava rimokatoličke crkve i prava grčkoistočne crkve na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu odnosno na Pravnom fakultetu. U svom znanstvenom radu posebnu je pažnju obratio istraživanju i obradi ženidbenog prava i kodifikaciji kanonskog prava. Glavna djela: *Studije iz ženidbenog prava*, 1898; *Ženidba i njezini bitni elementi*, 1930; *Kanonsko pravo (obzirom na Codex)*, 1927.

1914–1915.

ĐURO KÖRBLER (1873–1923)

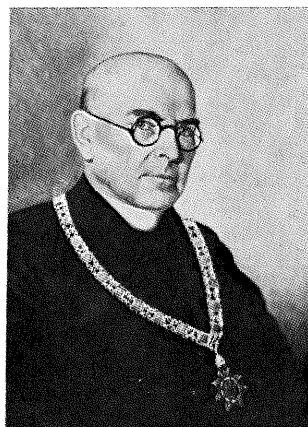
Od 1903–23. profesor klasične filologije na Filozofskom fakultetu. Pored staroklasične književnosti proučavao je stariju hrvatsku književnost i latiniste te povijest Dubrovnika. Glavna djela: *Humanista Matija Grbić*, 1901; *Dubrovačka republika i zapadne evropske države*, 1916; *Dživo Frana Gundulić*, 1938.

1915–1916.

FRAN BARAC (1872–1940)

Od 1911–1938. profesor dogmatike na Bogoslovnom fakultetu. Glavno djelo: *O modernoj katoličkoj apologetici*, 1907.

1916-1917. i 1926-1928.

ERNEST MILER (1866-1928)

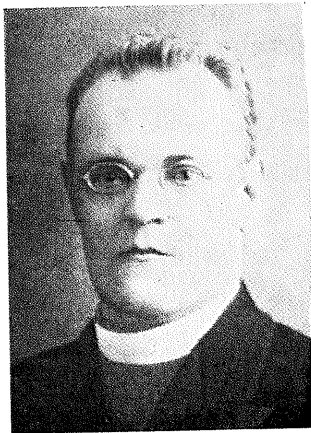
Od 1906-28. profesor Sociologije i kriminalističkih znanosti na Prirodoslovnom i državoslovnom fakultetu odnosno na Pravnom fakultetu. Glavna djela: *Pokušaj delikta s naročitim obzirom na t. zv. nepodoban pokušaj*, 1902; *Zločinci u umjetnosti i književnosti*, 1902; *Kriminalna politika*, 1904.

1917-1918.

JULIJE GOLIK (1866-1924)

Od 1907-24. profesor klasične filologije latinske na Filozofskom fakultetu. Napisao je i mnogo radova iz područja pedagogije, osobito didaktike i metodike. Glavna djela: *O Vergilijevoj Enejidi*, 1894; *Nauk'o uzgoju s osobitim obzirom na psihologiju*, 1895; *Koncentracija obuke*, 1897; *Uzgojne prilike u drevnom Rimu*, 1903.

1918-1919.

IVAN ANGELO RUSPINI (1872-1934)

Od 1911-34. profesor crkvenog prava na Bogoslovnom fakultetu. Napisao velik broj rasprava, osobito o ženidbenom pravu, i historijsko-pravnih priloga.

1919–1920. i 1924–1925.

LADISLAV POLIĆ (1874–1927)

Od 1907–25. profesor Općeg državnog prava, Međunarodnog prava i Hrvatsko-ugarskog državnog prava na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu odnosno na Pravnom fakultetu. Glavna djela: *Zakon i sankcija*, 1903; *Povijest modernoga izbornoga zakonodavstva hrvatskoga*, 1908; *O razvoju demokratskih misli*, 1918; *O nacrtima ustava*, 1921; *Izborni zakon*, 1923; *O samoupravi i upravi gradskih općina* 1924; *O ženevskom protokolu*, 1925.

1920–1921.

KARLO RADONIČIĆ (1879–1935)

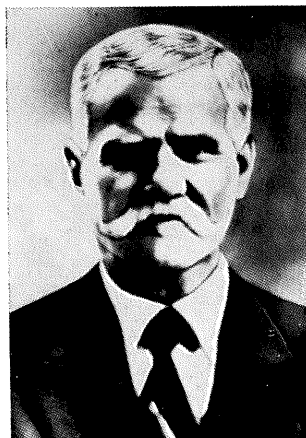
Prvi profesor interne medicine od 1919–35. i osnivač Klinike za unutrašnje bolesti na Medicinskom fakultetu. U svojim raspravama osobito se bavio bolestima mediastinuma i jetre, te patofiziologijom portalne vene. Opisao paradoksalno dšsanje kod kljenuti ošita (Radoničićev simptom). Član JAZU.

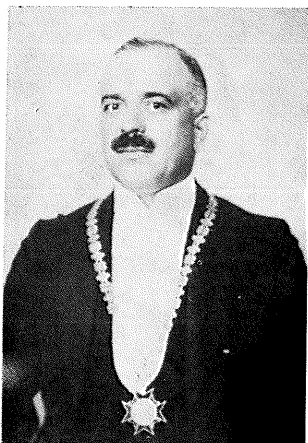

1921–1922.

VLADIMIR VARIČAK (1865–1942)

Od 1899–1936. profesor matematike na Filozofskom fakultetu. Njegov znanstveni rad obuhvaća istraživanja u oblasti neeuklidske geometrije Lobačevskog i njezine primjene u teoriji relativnosti. Član JAZU. Glavna djela: *Matematički rad Boškovičev*, 1910–1912; *Darstellung der Relativitätstheorie im dreidimensionalen Lobatschevskijschen Raume*, 1924; *Prilozi za biografiju Rudža Boškovića*, 1926–1929.

1922–1923.

ĐURO NENADIĆ (1876–1966)

Najprije profesor na Šumarskoj akademiji a zatim od 1920–41. profesor na katedri: Uređivanje šuma na Gospodarsko-šumarskom fakultetu, koji je osnovao zajedno s prof. A. Petračićem. Glavna djela: *Računanje vrijednosti i šumska statistika*, 1922; *Osnovi šumarstva*, 1924.

1923–1924.

STJEPAN ZIMMERMANN (1884–1963)

Od 1919–46. profesor filozofske teološke propedeutike na Bogoslovnom fakultetu. Proučavao je poglavito spoznajno-teoretske probleme zastupajući novoskolastički pravac, ali je svoju pažnju obraćao također psihologiji i povijesti filozofske misli u Hrvata. Član JAZU. Glavna djela: *Ontološko-noetički problem u evoluciji filozofije*, 1919; *Juraj Dragišić (Georgius Benignus de Salviatis) kao filozof humanizma*, 1923; *Kantov kritičizam u svijetlu savremene noetike*, 1924; *Duševni život*, 1932; *Filozofija i religija I–II*, 1936.

1925–1926.

DRAGO PEROVIĆ (1888–1968)

Prvi profesor anatomije na Medicinskom fakultetu od 1919–60. Osnovao Anatomski zavod Medicinskog fakulteta s jednom od najvećih osteoloških zbirki u Evropi. Ponajviše se bavio anatomskim istraživanjem unutrašnjeg uha i nosne šupljine, a istaknuo se i stvaranjem muzeja anatomskih preparata i razradom anatomske terminologije. Pravi član JAZU i dopisni član SAN.

1928–1932.

JOSIP BELOBRK (1879–1932)

Od 1909–32. profesor Enciklopedije prava, Financijske nauke, Socijalne politike i Upravnog prava na Tehničkom, Poljoprivredno-šumarskom i Veterinarskom fakultetu. Njegov znanstveni interes bio je upravljen na organizaciono-upravne probleme i na neka pitanja socijalne politike i narodnog gospodarstva.

1932–1933.

ALBERT BAZALA (1877–1947)

Od 1909–47. profesor filozofije na Filozofskom fakultetu. Istaknuti javni radnik i predsjednik JAZU 1933–41. Glavna djela: *Povijest filozofije I–III*, 1906–12; *Metalogički korijen filozofije*, 1924; *Svijet i život u perspektivi fizikalnoga racionalizma*, 1933.

1933–1935.

ĐURO STIPETIĆ (1876–1945)

Od 1919–27. profesor za brodogradnju na Tehničkoj visokoj školi u Zagrebu, a zatim do 1945. na Tehničkom fakultetu. God. 1921/22. i 1925/26. bio je rektor te škole, a kada je ona pripojena Sveučilištu kao Tehnički fakultet, izabran je za prvog dekana tog fakulteta i kasnije, kao prvi inženjer, i za rektora Sveučilišta.

1935–1937.

STANKO HONDL (1873–)

Od 1911–45. profesor fizike na Filozofskom fakultetu. Proučavao ponajviše probleme iz elementarne teoretske fizike, ali se bavio i eksperimentalnom fizikom te poviješću ove nauke. Glavna djela: *O nul-mjestima gibanja tekućine*, 1903; *Nacrt povijesti kvantitativne atomistike*, 1914; *Pogledi savremene fizike*, 1929; *Stay i Bošković o apsolutnom gibanju*, 1950; *Bošković i fotometrija*, 1956.

1938–1940.

ANDRIJA ŽIVKOVIĆ (1886–1957)

Od 1925–52. profesor moralnog bogoslovlja na Bogoslovnom fakultetu. Osim svoje uže struke obrađivao probleme etike i sociologije. Glavno djelo: *Katoličko moralno bogoslovlje I–III*, 1938–46.

1940–1943.

STJEPAN IVŠIĆ (1884–1962)

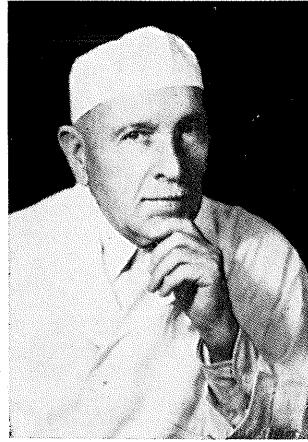
Od 1916–55. profesor slavenske filologije na Filozofskom fakultetu. Proučavao je osobito probleme iz akcentologije i dijalektologije hrvatsko-srpskih narječja, a istraživao je i glagoljske spomenike. Pravi član JAZU. Glavna djela: *Prilog za slavenski akcentat*, 1910–11; *Današnji posavski govor*, 1907; *Sredovječna hrvatska glagoljska književnost*, 1930; *Jezik Hrvata kajkavaca*, 1936.

1943–1944.

BOŽIDAR ŠPIŠIĆ (1879–1957)

Prvi profesor ortopedije i osnivač Ortopedske klinike na Medicinskom fakultetu (1929–45). Začetnik ortopedске struke, organizator prvog ortopedskog aparata kod nas i autor niza originalnih rehabilitacionih zahvata. Prvi organizator planske skrbi za sakaću djecu i za teške invalide rata i rada. Dopisni član JAZU.

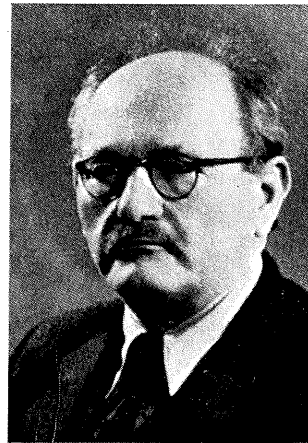
1944–1945.

STJEPAN HORVAT (1895–)

1945–1946.

ANDRIJA ŠTAMPAR (1888–1958)

Od 1939–58. profesor higijene i socijalne medicine na Medicinskom fakultetu. Organizirajući modernu zdravstvenu zaštitu lomi okvire zanatskog rada u zdravstvu i izgrađuje medicinu ne samo kao prirodnu nego i kao socijalnu nauku. Zato pobija zastarjeli nazor o individualnoj terapiji kao jedinom faktoru u javnom zdravstvu i ističe profilaktičnu socijalnu terapiju kao osnovu moderne zdravstvene zaštite. Njegove zasade dobivaju internacionalno priznanje njihovom primjenom u Ustavu Svjetske zdravstvene organizacije, kojoj je bio jedan od osnivača i dugogodišnji predsjednik. Organizira zdravstvenu zaštitu u Kini i kao ekspert posjećuje Afganistan, Egipat, Etiopiju i Sudan. Međunarodnom pomoći osniva Školu narodnog zdravlja u Zagrebu, Centralni higijenski zavod u Beogradu, Tropski institut u Skoplju i Institut za malariju u Trogiru. Kao dekan Medicinskog fakulteta pokreće 1940. reformu medicinske visokoškolske nastave, koju sasvim provodi nakon rata. Osniva Institut za higijenu rada JAZU. G. 1947–58. predsjednik JAZU.

1946-1947.

GRĐA NOVAK (1888-)

Od 1924-58. profesor opće povijesti starog vijeka na Filozofskom fakultetu. U brojnim radovima obrađivao je različite probleme iz prošlosti Dalmacije, a istakao se i arheološkim istraživanjima neolita. Predsjednik JAZU od 1958. Glavna djela: *Topografija i etnografija rimske provincije Dalmacije*, 1918; *Borba Dubrovnika za slobodu*, 1935; *Prošlost Dalmacije I-II*, 1944; *Povijest Splita I-III*, 1957-65; *Stari Grci na Jadranu*, 1961; *Jadransko more u sukobima i borbama kroz stoljeća*, 1962; *Prehistorijski Hvar (Graččeva spilja)*, 1955.

1947-1949.

ANDRE MOHOROVIČIĆ (1913-)

Od 1945. profesor arhitekture i povijesti umjetnosti na Arhitektonskom fakultetu. Posvetio se teorijskoj i povijesnoj grani arhitektonske nauke, kojoj prilazi i s filozofskog gledišta. Član JAZU i glavni redaktor Enciklopedije likovnih umjetnosti. Važniji radovi: *Analiza historijsko-urbanističkog razvoja grada Zagreba*, 1952; *Prilog analizi problema kvalitete u arhitekturi*, 1953; *Problem tipološke klasifikacije objekata srednjovjekovne arhitekture na području Istre i Kvarnera*, 1957; *Arhitektura na području Hrvatske (Kronološki i stilski razvoj)* 1961.

1949-1950.

MARKO KOSTRENCIĆ (1884-)

Od 1913-55. profesor Hrvatske pravne povijesti na Pravoslavnom i državoslovnom fakultetu odnosno na Pravnom fakultetu. Svoja naučna istraživanja usmjerio je na pravno-povijesna pitanja (na postanak, slobode, statute odnosno zakone) dalmatinskih gradova u Hrvatskoj, kao i na druga pitanja iz pravne povijesti u Hrvatskoj i Srbiji. Član JAZU. Glavna djela: *Uinodolski zakon*, 1923; *Postanak dalmatinskih srednjovjekovnih gradova*, 1929; *Fides publica (javna vera) u pravnoj historiji Srba i Hrvata do kraja XV. veka*, 1930; *Nacrt historije hrvatske države i hrvatskog prava*, 1956.

1950–1951.

ANTUN BARAC (1894–1955)

Od 1933–1960. profesor novije hrvatske književnosti na Filozofskom fakultetu. U književnu kritiku unio je nove vrednote kojima je znatno obogatio proučavanje književnog razvoja u Hrvata. Član JAZU. Od brojnih radova ističu se: *Šenoa*, 1926; *Hrvatska književna kritika*, 1938; *Udrić*, 1940; *Mažuranić*, 1945; *Jugoslavenska književnost*, 1954; *Hrvatska književnost od Preporoda do stvaranja Jugoslavije* (nedovršeno) I–II, 1954–1960.

1951–1952.

FRANJO BOŠNJAKOVIĆ (1902–)

Od 1936–38. profesor nauke o toplini i teorije toplinskih strojeva na Tehničkom fakultetu u Beogradu, a zatim, do 1953, u Zagrebu. Ovdje je za to vrijeme postavio nastavu iz nauke o toplini na izuzetno visok znanstveni nivo. Objavio je preko 50 znanstvenih radova, koji su mu donijeli priznanje i u inozemstvu. G. 1953. pozvan je za redovnog profesora na Visokoj tehničkoj školi u Braunschweigu, a od 1961. je u istom svojstvu na Visokoj tehničkoj školi u Stuttgartu. Autor je udžbenikâ iz *Nauke o toplini* (I–II, 1954), koji su do sada objavljeni u hrvatsko-srpskim, njemačkim, engleskim i sovjetskim edicijama u više naklada.

1952–1953.

TEODOR VARIČAK (1907–)

Od 1947. profesor histologije, embriologije i anatomije, te predstojnik istoimenog zavoda na Veterinarskom fakultetu. Član JAZU. Ističe se u istraživanju vaskularnog sistema jetre, napose u sisavaca i riba te uloge mastocita u histodinamici vezivnog tkiva. Vrijedne su i njegove komparativne studije o hemopoezi, zatim o ulozi mukopolisaharida kao transportera metaboličkih tvari i tvorca međustanične supstancije, te o morfolgiji i fiziologiji placente, vezivnom tkivu i endokrinim žlijezdama. Dugogodišnji je urednik *Acta biologica*, *Thalassia Jugoslavica* JAZU i *Biološkog glasnika*.

1953–1954.

ŽELJKO MARKOVIĆ (1889–)

Od 1919–49. profesor matematike na Visokoj tehničkoj školi i zatim, do 1960, na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Napisao niz rasprava iz područja analize i povijesti matematike. Član JAZU. Glavna djela: *Matematika u Platona i Aristotela*, 1938; *Platonova nauka o mjeranju*, 1940; *R. J. Bošković et la Théorie de la figure de la Terre*, 1961; *Platons Theorie über das Eine und die unbestimmte Zweiheit und ihre Spuren in der griechischen Mathematik*, 1965; *Rude Bošković I–II*, 1968–69.

1954–1956.

HRVOJE IVEKOVIĆ (1901–)

Od 1945. profesor kemije na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu. Član JAZU. Njegov znanstveni rad obuhvaća istraživanja iz područja anorganske, analitičke i fizikalne kemije. Glavni radovi: *The Distinguishing of Organic Matter in Water*, 1952; *O genezi boksita*, 1953; *Mijenjanje kemijskog sastava vode Plitvičkih jezera*, 1959; *Volume Contraction of Sodium-Aluminate Lyes During the Precipitation of Aluminium-Oxide-Trihydrate*, 1968.

1956–1958.

ZORAN BUJAS (1910–)

Od 1948. profesor psihologije na Filozofskom fakultetu. Glavna su mu područja istraživanja psihofiziologija osjeta i rada, dokimologija i psihometrija. Član JAZU. Glavna djela: *Quelques données sur le goût électrique*, 1951; *L'adaptation gustative et son mécanisme*, 1953; *Analysis of Factors in Intellectual Performance under Fatigue and without Fatigue* (sa suradnicima), 1961; *L'influence du mode de notation sur la validité des tests de connaissances*, 1965; *Poliprofilni test*, 1967.

1958–1960.

MARIJAN HORVAT (1903–1967)

Od 1938–67. profesor Rimskog prava na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Svoj znanstveni rad posvetio je temeljnim institucijama i razvoju Rimskog prava, te određenim pitanjima iz hrvatske pravne povijesti. Dopisni član JAZU. Glavna djela: *Bona fides u razvoju rimskog prava*, 1939; *Rimska pravna povijest*, 1943; *Rimsko pravo* (zajedno s prof. Eisnerom), 1948.

1960–1963.

VLADIMIR SERDAR (1912–)

Od 1947. profesor Teoretske i demografske statistike na Ekonomskom fakultetu. U središtu njegova znanstvenog rada jesu problemi teoretske i demografske statistike, i to: statističke metode, teorija statistike, dinamika gospodarskih pojava, promjene u strukturi stanovništva, natalitet, prirodni prirast stanovništva, društveno-ekonomska obilježja popisa stanovništva. Glavna djela: *Teorija i metode statistike*, 1946; *Statistika dinamike gospodarskih pojava*, 1946; *Uvod u statistiku stanovništva (Demografska statistika)*, 1953; *Statističke metode* (zajedno s V. Vranićem), 1960.

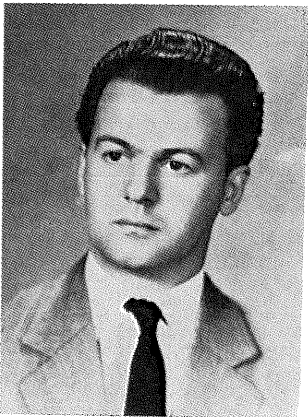

1963–1966.

SLAVKO MACAROL (1914–)

Od 1946. profesor Geodetskog fakulteta. Njegovi znanstveni radovi i stručna djelatnost obuhvaćaju primjenu moderne instrumentalne tehnike kod rješavanja problema primijenjene geodezije. Glavno djelo: *Praktična geodezija*, 1948, 21968.

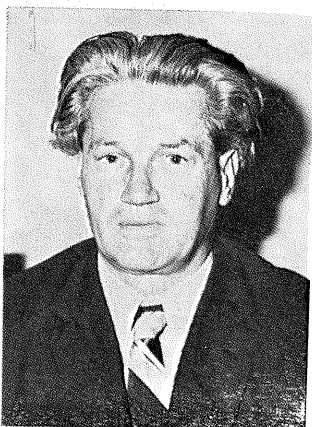

1966–1968.

JAKOV SIROTKOVIĆ (1922–)

Od 1951. profesor Planiranja narodne privrede na Ekonomskom fakultetu. Član JAZU. Glavna djela: *Planiranje privrede u FNRJ*, 1951; *Planiranje proširene reprodukcije u socijalizmu. (Teoretske osnove i metod razrade plana.)*, 1951; *Novi privredni sistem FNRJ*, 1954; *Metode ekonomske analize i ekonomske politike*, 1956; *Društveno planiranje u Jugoslaviji*, 1958; *Problemi privrednog planiranja u Jugoslaviji*, 1961; *Planiranje narodne privrede u jugoslaven. sistemu samoupravljanja*, 1966; *Ekonomika Jugoslavije*, 1967.

1968–

IVAN SUPEK (1915–)

Od g. 1945. profesor teorijske fizike na Filozofskom fakultetu, a od 1946. g. na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Proučava napore probleme teorijske fizike i filozofije znanosti, a bavi se i književnim radom (romani: *Heretik*, 1966; *Sve počinje iznova*, 1969; drama *Heretik*, 1969, i dr.). Član JAZU. Glavna djela: *Über die elektrische Leitfähigkeit der Metalle*, 1940; *Elektrische Leitfähigkeit der Metalle bei tiefen Temperaturen*, 1957; *Teorijska fizika i struktura materije I–II*, 1960–64; *Nauka, filozofija, umjetnost*, 1964.